

SENTÈNCIA 2002-20 DE 19 D'ABRIL DE 2002

CASS. INVALIDESA PER ACCIDENT DE TREBALL.

Element professional. Càrrega de la prova. La incapacitat per desenvolupar tot tipus de treball implica la pèrdua total de retribucions.

L'element professional incrementa l'element objectiu en un percentatge no superior al 20 per cent. No procedeix la mera addició de les dues magnituds.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència dictada el 2 d'octubre de 2001 per la Secció Administrativa de la Batllia va estimar parcialment la demanda formulada per la Sra. A.S.C. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, anul·lant les decisions d'aquest organisme de 2 d'octubre i 22 de novembre de 2000 i declarant el dret de la interessada, com a conseqüència de l'accident de treball que va patir el 30 de març de 1999, al reconeixement d'un grau d'I.P.P. del 49'5%, del qual correspon un 45% a l'element objectiu i un 4'5% a l'element professional.

2n.- Ambdúes parts van interposar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada, en manifestar-se disconformes, encara que per motius lògicament oposats, amb la quantificació de l'element professional que realitza el Tribunal *a quo*. Així, la representació de la C.A.S.S. considera que no s'ha de donar lloc en absolut a l'increment del grau d'I.P.P. per aquest concepte, ja que la interessada no s'ha reincorporat al treball i, en conseqüència, no es pot constatar la pèrdua de retribucions que pugui derivar de l'accident de treball. En sentit contrari, l'agent considera que no ha pogut reprendre la seva activitat habitual per les seqüeles de la lesió que pateix, de manera que l'element professional s'ha de fixar en un 20%, com autoritza l'article 6 del Reglament d'aplicació nº 18. D'altra banda, sosté que aquesta xifra s'ha de sumar a l'element objectiu, en lloc d'aplicar-lo de forma percentual, com fa la sentència apel·lada.

3r.- Dels escrits d'apel·lació se'n va donar trasllat a la respectiva contrapart, que els van impugnar dins del termini que el va ser oportunament atorgat.

4t.- El dia 11 de març de 2002 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar les consideracions més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Segons han declarat les sentències d'aquesta Sala n°s. 96-35, de 6 de setembre de 1996, 96-46, de 20 de novembre del mateix any, 97-09, de 28 de febrer de 1997, i 97-31, de 14 de juliol de 1997, "l'element professional es valora en funció de la pèrdua d'emoluments que sofreix l'assegurat, comparant el sou percebut al reincorporar-se al treball amb el que percebia abans de produir-se l'accident i la valoració d'aquests elements requereix una activitat probatòria mínima".

De la mateixa manera, les sentències 96-46, de 20 de novembre de 1996, i 97-09, ja esmentada, declaren que "l'aportació a l'expedient administratiu o a les actuacions judicials dels elements de fet en que se sustenta l'element professional correspon, en principi, a l'assegurat", ja que és aquest qui realment pot acreditar aquesta circumstància. Igualment, la sentència 98-38, de 21 de setembre de 1998, afegeix que l'interessat "segons un principi clàssic de contenciós administratiu, ha d'aportar els elements precisos que li permetin justificar la seva pròpia avaluació en la pèrdua d'emoluments".

Tanmateix, aquesta regla general té una excepció, que igualment ha recollit la jurisprudència d'aquesta Sala (entre d'altres, sentència n° 00-37, de 18 de setembre de 2000), que es dona quan els propis informes mèdics permeten apreciar que la patologia que pateix l'interessat li ha impedit reprendre la seva activitat laboral. És importat assenyalar que, a diferència del que succeeix en la invalidesa-malaltia, en que l'atribució del grup II requereix trobar-se incapacitat per a qualsevol tipus d'activitat, l'element professional de la invalidesa-accident de treball deriva de la pèrdua concreta d'emoluments que experimenta l'interessat com a conseqüència de l'accident que ha patit.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'informe dels experts mèdics posa de relleu que les seqüeles que presenta la Sra. A.S.C. són altament invalidants, de manera que no pot dur a terme la seva professió de puericultora i només podria realitzar altres tasques que no requereixin el concurs de les dues extremitats superiors, la qual cosa, a més, es veu dificultada pel fet de què el braç afectat correspon al costat dominant.

En aquestes condicions, s'ha de concloure que la interessada ha patit una pèrdua total d'emoluments com a conseqüència de l'accident de treball, de manera que resulta procedent reconèixer-li l'element professional en el percentatge màxim del 20% que permet l'article 6 del Reglament d'aplicació n° 18 i, en aquest sentit, s'ha d'estimar el recurs d'apel·lació que interposa l'agent i correlativament desestimar el de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Quart.- Una constant jurisprudència d'aquest Tribunal Superior de Justícia ha vingut interpretant l'article 6 del Reglament d'aplicació n° 18 en el sentit de què

l'element professional es quantifica com un percentatge de l'element objectiu, que constitueix la base sobre la que s'aplica el primer, de manera que no procedeix la mera addició de les dues magnituds. Així es desprèn clarament, entre d'altres, de la sentència d'aquesta Sala núm. 00-40, de 18 d'octubre de 2000. En conseqüència, el grau d'invalidesa de l'agent s'ha de fixar definitivament en un total de 54% [45% + (20% de 45%)].

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Caixa Andorrana de Seguretat Social i estimar parcialment el de la Sra. A.S.C., ambós contra la sentència de 2 d'octubre de 2001 de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es revoca pel que fa exclusivament al grau d'I.P.P. que correspon a la interessada, el qual es fixa definitivament en un 54%.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.